

Grad end hidtil maatte være med i disse Forhandlinger mellem Tyskland og Danmark. Den 10. September blev der i Landbrugsministeriet afholdt et Møde med Udsendinge fra Tyskland, og Forhandlingerne dér blev ledet af Kontorchef Helsted og Fiskeridirektør Mortensen. Man kom til et foreløbigt Resultat, som gik ud paa, at Priserne i Almindelighed maatte kunne forhøjes med ca. 50 pCt. under Forudsætning af, at Markkursen fremdeles blev den samme, som den da var, 19,75. Markkursen gik senere endnu lavere — nu er den omtrent paa det samme igen —, og det har selvfølgelig yderligere vanskeliggjort Forholdene. Vi har ogsaa ført Forhandlinger baade med Fiskehandlerne, Dansk Fiskeriforening og Andelseksportforeningen. Fiskeriforeningen mødte med fire Mand og Eksportørerne ligeledes med fire, og Forhandlingerne lededes af Fiskeridirektøren. Resultatet af Forhandlingerne mellem disse to Repræsentationer for Fiskerne og for Fiskehandlerne blev, at man accepterede det Forslag, man i Ministeriet var enedes om under Forhandlingerne med de tyske Udsendinge. Mødet blev afholdt den 15. September, og der blev yderligere i dette Møde vedtaget, at man ønskede Udsendinge til Tyskland for at undersøge Forholdene paa de forskellige Markedspladser. Et nyt Møde vil nu finde Sted den 9. ds. mellem Formanden for Eksportørerne, Grosserer Vendsyssel, Formanden for dansk Fiskeriforening, Kutterfører Jensen, og Fiskeridirektøren.

Naar man nu har faaet disse fuldstændige Oplysninger om, hvad der er sket, og man ved, at der ingen som helst Kritik har kunnet øves mod den nuværende Fiskeridirektør, Mortensen, tror jeg, jeg tør udtale, at der fra Landbrugsministeriets og fra Regeringens Side er gjort alt, hvad gøres kunde, for at lette Eksporten af Fisk. Jeg maa hertil endelig føje, at den Ordning, som nu er truffet, efter min Mening bærer Vidnesbyrd om og ogsaa skaber Garanti for, at der vil falde fuldstændig Ro over Spørgsmaalet om Afsætningsforholdene, ogsaa indenfor Dansk Fiskeriforening. Det er jo ikke underligt, at de vanskelige Forhold, vi har haft, kan give Foreningens Medlemmer, som ikke kan følge disse Ting paa nærmere Hold, Indtryk af, at der har maattet kunne gøres mere, end der er gjort. Men, som sagt, de to Forhold, som er de afgørende, nemlig den lave Markkurs og Tysklands Interesse i at centralisere Handelen, er jo indre

tyske Anliggender, og det har ikke været muligt for Ministeriet at forandre den Stilling, som Tyskland har indtaget.

Jeg kan modtage de Andragender, som Udvalget foreslaar at henvise.

Sundbo: Jeg vil takke den højtærede Landbrugsminister for de Oplysninger, han nu fremkom med, om, hvad der er gjort for at fremme Afsætningen af Fisk til Tyskland. Stillingen er meget vanskelig for Fiskeriet for Tiden, og Fiskerne, navnlig Vesterhavsfiskerne, har i de sidste Par Aarstid ikke kunnet tjene noget videre. Dels har den almindelige Dyrtid lagt dem Hindringer i Vejen, dels har Minerne og Afsætningsforholdene virket hemmende. Det forekommer mig derfor, at der er al mulig Grund fra Autoriteternes Side til at gøre alt for at forbedre Forholdene for Fiskerierhvervet, og det glæder mig, at den højtærede Minister har kunnet oplyse, at der er truffet Foranstaltninger dertil. Samtidig vil jeg dog betone, at Fiskerne paa det Møde, der blev afholdt i Esbjerg, ogsaa har udtalt Ønsket om, at der maa blive udsendt danske Konsulenter til de større Afsætningsmarkeder i Tyskland, hvortil de sender Fisk, og jeg vil spørge den højtærede Minister, om der ikke kunde gøres noget paa dette Omraade. Det drejer sig ikke om ret mange Pladser, og hvis det kunde skaffe større Tillid hos Fiskerbefolkningen til, at der bliver gjort, hvad der kan gøres, synes jeg, at det var værd at bringe et Offer derfor. Jeg er ikke vis paa, at Fiskehandlerne synes, det er saa nødvendigt med saadanne Konsulenter, men netop derfor mener jeg, det vil være af Betydning for Fiskerne.

I øvrigt vil jeg anbefale begge Andragender til den højtærede Ministers Overvejelse, navnlig ogsaa Andragendet om Oprettelse af et særligt Departement for Fiskerierhvervet. Det er et Krav, der har været fremme i mange Aar paa Fiskernes aarlige Generalforsamling og ligeledes i de stedlige Organisationer, og jeg tror, det er et ganske berettiget Krav. Det gaar tidt saaledes, at naar et større Kontor, som Landbrugsministeriet maa siges at være, har en saadan lille Bibeskæftigelse som Fiskeriet, bliver det nok passet, men der vises det ikke altid saa megen Opmærksomhed som det store Erhverv, i dette Tilfælde Landbruget. Derfor føler det mindre Erhverv sig let brøstholdent, og Fiskerne faar ikke den Tillid til Administrationen, som de skulde have. Jeg tror, at dette Forhold kunde bedres i det Øjeblik,